

4η ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Ἔως πρὸ δύο ἀκόμη μῆνῶν ἦτο ἡμέρα ἄσημος καὶ αὐτὴ ὡς πᾶσα ἄλλη, ἀνευ ἰδιαιτέρας τινὸς ζωῆς, ἀνευ ὑποστάσεως, μόνον τοῦ χρόνου μικρὸν καὶ ὁμοίομορφον πρὸς ὅλα τ' ἄλλα, ἄγραφος σελὶς τοῦ βιβλίου τοῦ ἔτους. Περιμένει κανεὶς τυχὸν ἀνυπομόνως τὴν ἡμέραν μεγάλης τινὸς ἐορτῆς, τὰ Χριστούγεννα λ. χ. διὰ τὴν ἀπολαύσιν τῶν οἰκογενειακῶν ἡδονῶν ἀναπαυόμενος ἀπὸ τῆς ἐργασίας, τὸ Νέον Ἔτος τὰ παιδιὰ διὰ τὰ λάβουν δῶρα, ἢ τὴν Λαμπράν, ἐκείνας αἰτινας ὠρίσθησαν ἀνέκχθεν κατ' ἔθος ὡς ἐπίσημοι μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν των. Ἄλλ' ἂν ἔλεγες εἰς τινὰ ὅτι θ' ἀνέμενε σήμερον τὴν 4 Ἰανουαρίου ὡς τὴν μεγαλύτεραν ἐορτὴν καὶ πανηγυρίαν θὰ ἐδυσκολεύετο βεβαίως νὰ τὸ πιστεύσῃ. Καὶ ἔν ἀπλοῦν διάταγμα ἤρκεσεν ἐν τούτοις νὰ μεταβάλλῃ αὐτὴν εἰς τὴν σπουδαιότεραν ἰσως ἡμέραν τοῦ ἀρχομένου ἐνιαυτοῦ. Ἐν πολιτικῶν γεγονόσιν τελοῦμενον κατ' αὐτὴν ἀρκεῖ νὰ δώσῃ εἰς τὴν πρώτην τυχούσαν ἡμέραν ἰδίαν ὅπως φυσιογνωμίαν, νὰ τὴν καταστήσῃ ἀντικείμενον κοινῆς περιεργίας καὶ προσοχῆς, νὰ τὴν κάμῃ τὴν ἀποκτήσῃ προσωπικότητα μεταξὺ τῶν λοιπῶν. Τίς προέβλεπεν ὅτι μία ἀπλή ἡμέρα, ἢ 7 Ἀπριλίου, θὰ πέντα ποτὲ τοιαύτην σημασίαν, θὰ καθίστατο ἡμέρα ἔχουσα τὴν ἱστορίαν τῆς, ὅτι θὰ ἐπέδρα ἐπὶ τοῦ βίου τοῦ ἐθνικοῦ περισσότερο ἢ ὀλοκλήροι ἐνιαυτοί; Καὶ ὄχι μόνον ἱστορικὴν σημασίαν ἀποκτᾷ οὕτως ἢ διακριθεῖσα προνομιοῦχος ἡμέρα, ἀλλὰ καὶ θρησκευτικὴν. Ὑπὸ τῆς ἐκκλησιαστικῆς εἰνε ὠρισμένα τὰ χρονικὰ διαστήματα καθ' ἃ ἀρχονται καὶ λήγουσιν αἱ νηστεαί, ἢ Τεσσαρακοστή, ἢ Δεκαπενθημερί, τοῦ Ἀυγούστου, τοῦ Σαρανταήμερον. Ἀλλὰ διὰ τοὺς ἀναλαμβάνοντας τὴν ἐξουσίαν κατὰ μίαν τοιαύτην ἡμέραν, ἀπ' αὐτῆς ἀρχεται χρονολογούμενον τὸ Πάσχα καὶ παρατείνεται ἐφ' ὅσον μένου ἐπ' αὐτῆς. Διὰ δὲ τοὺς ἀντιπάλους των ἀπ' αὐτῆς ἀρχίζει νὰ λογαριάζεται ἢ σαρακοστή, πολὺ φοβερωτέρα τῆς συνήθους, δυναμένη νὰ παραταθῇ καὶ ἐν καὶ δύο καὶ τρία ἐνίοτε ἔτη. Καὶ ἔχουν πλέον ἐπομένως αἱ ἡμέραι αὗται τοὺς λατρεύοντας αὐτάς, τοὺς μόνον ἀπ' αὐτῶν ἀναμένοντας σωτηρίαν, καὶ τὸ ὄνομα των χαρακτηρίζει ὀλοκλήρους τάξεις ἀνθρώπων καὶ συνειθίζεται πλέον νὰ λέγεται διὰ τὴν χαρακτηρισθῆναι μία ὁμάς ἢ ἐν κόμμα *Οἱ ἄνθρωποι τῆς 7ης Ἀπριλίου, τῆς 8ης Μαΐου, τῆς 4ης Ἰανουαρίου* ἀπὸ σήμερον, ὡς νὰ λέγῃς δηλαδὴ οἱ παιδοκτόνοι ἢ οἱ στραγγαλισταὶ ἢ οἱ πνιγτοὶ ἢ ἀφ' ἑτέρου οἱ σωτῆρες, οἱ Μεσσίαί, οἱ ἡμίθεοι.

*

Τοιαύτη τις ἡμέρα εἶνε καὶ ἡ σημερινή. Ψυχραὶ παρῆλθον αἱ προηγηθεῖσαι ἐορταί, ἀπαρατήρητα διήλθον τὰ Χριστούγεννα, πληκτικὴ καὶ ἡ παραμονὴ καὶ ἡ πρωτοχρονιά. Ποῖος ἔχει καιρὸν νὰ ἐνθυμηθῇ τίς ἐγεννήθη πρὸ 1886 χρόνων ἐν Βηθλεὲμ, ἀφοῦ πρόκειται νὰ ἴδωμεν ποῖος πρόκειται νὰ γεννηθῇ ἡμῖν πρωθυπουργός; Ποῖος ἔχει καιρὸν νὰ ἐξετάσῃ τί δῶρα μᾶς φέρει ὁ Ἀη-Βασίλης, ἀφοῦ πρόκειται νὰ ἴδωμεν τί δῶρα θὰ μᾶς φέρῃ ὁ Δεληγιάννης; Ποῖος ἔχει ὄρεξιν νὰ εὐθυμήσῃ συρίζων τὸ ἀπερχόμενον ἔτος καὶ κροταλῶν, ἀφοῦ πρόκειται ἰσως πάλιν ἐντὸς ὀλίγου νὰ κληθῶμεν εἰς λαϊκὰς πανηγύρεις, τελοῦμένας ὑπὸ τὸν ἦχον ροκανῶν καὶ νταουλίων καὶ ζουρνᾶδων; Σήμερον εἶνε ἡ μεγάλη ἡμέρα, ἡ ἐορτὴ τῶν ἐορτῶν καὶ ἡ πανηγυρίς τῶν πανηγύρεων. Πόσοι παλμοί, πόσοι ἐλπίδες, πόσοι ἀνησυχίαί, πόσοι προσδοκίαι! Οἱ δοκιμα-

σαντες τὴν τύχην των κατὰ τὰς παρελθούσας ἡμέρας ἐπὶ τραπέζης βακκαρᾶ δὲν θὰ ἠσθάνθησαν βεβαίως τοιαύτην ἀγωνίαν καὶ τοιαύτην συγκίνησιν, ὅσην οἱ παίζοντες τὴν ἰδικὴν των σήμερον. Τὸ ἐπ' ἐμοὶ δὲ πράγματι νομίζω ὅτι δὲν θὰ ὑπάρχῃ ἄλλου εἶδους ἀγωνία, δυναμένη νὰ συγκριθῇ πρὸς ἐκείνην ἀνθρώπου νοήμονος ἐξαρτῶντος τὴν τύχην του ἀπὸ τῆς ἀντιλήψεως τοῦ πρώτου τυχόντος μωροῦ.

*

Ἔχουν δὲ αἱ σημεριναὶ ἐκλογαὶ αὗται τοῦτο τὸ ἰδιόζον ὡς γνωστὸν ὅτι τελοῦνται κατὰ νέον ὅπως σύστημα ἢ μέχρι τοῦδε. Τὴν ἐφαρμογὴν τῆς εὐρείας περιφερείας, ἣν ἐζήτησεν ἡ παρελθούσα βουλή, δὲν εἶχομεν ἴδῃ ἀκόμη ἢ ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς καφφενείου τινὸς ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦτον ἀνοιχθέντος, ἀλλ' ὅπερ ἦτο μ' ὅλην τὴν εὐρύτητα τοῦ τίτλου του, ὡς πρὸς εἰρωνεῖαν, στενότερον, μόλις χωροῦν τέσσαρα τραπέζια! Τώρα πρόκειται νὰ τὴν ἴδωμεν καὶ ὡς πολιτικὴν ἀρχὴν λειτουργούσαν ἐμπράκτως καθ' ὅλον τὸ κράτος. Ὅ,τι κατώρθωσεν αὕτη μέχρι τοῦδε νομιζόμεν ὅτι εἶνε ἡ ἐπαύξεισις τῆς ἐπικρατούσης συγχύσεως, ἢ κορύφωσις τοῦ κυκλώματος, ἢ μεγαλειτέρα ἀναστάσις. Σήμερον ὅμως βεβαίως θ' ἀποφασισθῇ ἂν ἐκ τῶν μελλουσῶν νὰ πληρωθῶσι δι' αὐτῆς καλῶν θὰ ἐξέλθῃ τι σαφές, ἂν ἀπὸ τῆς συγχύσεως θὰ προβάλλῃ ἡ ἀλήθεια, ὡς ἀπὸ τοῦ σκοτούς τὸ φῶς. Ἐν μόνον πράγμα ἤθελα νὰ γνωρίζω ἐκ τῶν προτέρων: Ἄρα γε ἐπιτυχάνουσα ἢ ἀντιπολιτευσις θὰ καταργήσῃ τὴν περιφέρειαν ταύτην ἢ τούναντίον; Ἐπὶ τούτου δὲν εἶχομεν κανὲν ὠρισμένον πρόγραμμα ἐξέχοντός τινος μέλους τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἐκτὸς ἐνός συνδυασμοῦ ὅστις ὑπεσχέθη εἰς τοὺς ἐκλογεῖς του ὅτι θὰ φροντίσῃ ἵνα ἐπανέλθῃ τὸ σύστημα τῆς διαιρέσεως τοῦ κράτους εἰς τὰς φυσικὰς αὐτοῦ περιφέρειας. Ἀλλὰ ταῦτα πρᾶδήλως χρειάζεται μίαν διασαφήσιν. — Ἐὰ φροντίσῃ ἄρα γε ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος συνδυασμός νὰ διαιρεθῇ τὸ κράτος συμφώνως πρὸς τὸν εἰς τμήματα καταμερισμὸν αὐτοῦ ὑπὸ τῶν μεταξὺ τῶν διαφόρων αὐτοῦ μερῶν παρεντιθεμένων παταμῶν, βουνῶν, χειμάρρων ἢ ὄρεων; Διότι αὕτη νομίζω ὅτι εἶνε ἡ εἰς φυσικὰς περιφέρειας διαιρέσις.

*

Ὅπως δὴποτε προσέρχονται τὴν στιγμὴν ταύτην εἰς τὰς κάλπας φαγόντες καὶ νηστεύσαντες, διαδηλώσαντες καὶ μὴ, ἐορτάσαντες καὶ ὄχι, εὐφροεῖς καὶ μωροί, ἐπιστήμονες καὶ χειρῶνακτες, συμπολιτευόμενοι καὶ ἀντιπολιτευόμενοι. Καὶ οὗτοι μὲν νομίζουν ὅτι ἡ σήμερον δὲν μέλλει νὰ εἶνε ἢ ἐπισημὴν ἐκδοσις τῆς 7ης Ἀπριλίου ἀλλ' οἱ πρῶτοι φρονοῦσιν ὅτι «ἀνδρὸς σοφοῦ οὐκ ἐξαμαρτεῖν δίς». Τὸ ἐπ' ἐμοὶ δὲν ἠξέυρω ἕως ποῦ ἄρα γε ἐκτείνεται ἡ σοφία τοῦ λαοῦ μας, δὲν εὐρίσκω καμμίαν πεποιθήσιν καὶ καμμίαν κάλπην ἀξίαν νὰ με θερμάνῃ, συνειθίζω νὰ συμπερίζωμαι προκειμένου περὶ πολιτικῶν τὴν σταθερότητα τῶν ἀρχῶν τοῦ κ. Καλοστύπη καὶ ἀναμένω τὴν αὔριον διὰ τὰ σαρῶσω ἀπὸ τῶν δρόμων τοὺς μέλλοντας νὰ ἠττηθῶσιν ἐν τῇ πάλῃ.

*Ὁδοκαθαριστής.

